

عنوان مقاله:

بافت شهر بجنورد و بلندمرتبه سازی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هادی شجاعی - کارشناسی ارشد، مدرس گروه معماری، دانشکده دارالفنون بجنورد

منا افراسیابی - دکترای تخصصی، مدرس گروه معماری، موسسه آموزش عالی اشتغال، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

در پی افزایش جمعیت شهرنشین و بروز بحران های محیط زیست با ناپایداری ها و محیطی شهرها یکی از موارد اساسی در راستای نیل به توسعه پایدار شهری، شناخت الگوی کالبد شهر و تلاش برای دستیابی به فرم شهری پایدار است. از بیانیه های متعدد در جهت رسیدن به این هدف شهر فشار است که توانسته طرف داران بیشتری را به خود اختصاص دهد با توجه به رشد سریع شهرنشینی وسعت شهرها در مدت کوتاهی به چندین برابر وسعت اولیه خود رسید که توسعه آنها به صورت فشرده بود یا در قطعاتی مجزا، بدون برنامه ریزی و دسته گریخته به معضلی به نام پراکنش افقی شهری تبدیل گردیده است. و منشا بسیاری از مشکلات و شهرهای جهان در حال توسعه و توسعه یافته است و این پژوهش به مرور انواع فرم شهری و رابطه آن با مفاهیم پایدار شهری می پردازیم تا بتواند ضرورت توجه به ایده شهر فشرده را در گفتمان های توسعه پایدار شهری تبیین نماید. سپس الگوی شهری شهر بجنورد را تعیین و پس از تقسیم این شهر به سه نوع بافت قدیم، میانی، بیرونی، تعیین می کند کدام بافت ظرفیت بیشتری برای شروع فشرده شدن و بلندمرتبه سازی را دارد. این پژوهش از نوع کاربردی و روش توصیفی - تحلیلی می باشد و از ابزاری همچون Arc GIS در تهیه نقشه و عکس های هوایی و Excel در تهیه جداول استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

فرم شهری، توسعه پایدار شهری، شهر فشرده، پایداری شهری، پراکنش و افقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/754791>

